

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes.; nòm. solt 1 pt

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

Campeonato de España 1923

(Fondo en carretera 134 Kms.)

BARCELONA - FIGUERAS

RECORRIDO EFECTUADO CON BICICLETA
PRECINTADA SIN EXPERIMENTAR
AVERIA ALGUNA

1.º J. JANER Sobre

Ciclo "Sanromá"

Pneus Hutchinson

Llantas Kundtz

Solicite catálogo
de Sports

A. Sanromá

Balmes, 62

Teléfono, 1445 A.

BARCELONA

Aliments per a Règim Diètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

Hotel Ibèrica ■ Comte de l'Assalt, 13
■ Telèfon, 4915 A.
■ B A R C E L O N A

□□□

□□□

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes -:- Idem per
a llargues temporades a preus convencionals -:-
Coberts a 4 pessetes -:- Es serveixen banquets
a preus moderats i també es disposa de lloc per
allotjar carabanes d'excursionistes amb un ESPLENDIT SERVEI.

ORBIS, S. A.

B A R C E L O N A

Fàbrica pròpia de mobles per a oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per a calcular i demés invents
moderns per a la oficina

Casa Centra

Barcelona

Clarís, n.º 5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Telèf. A. 458

Domènec Funallet

Taps . Discs . Suro en planxes . Exportació mundial.

(Girona - Espanya)

SANT ANTONI DE CALONGE

J. Amat i C.^{ia}

Dispeses i Casa de menjars.

Esmerat servei

ES SERVEIX A LA CARTA

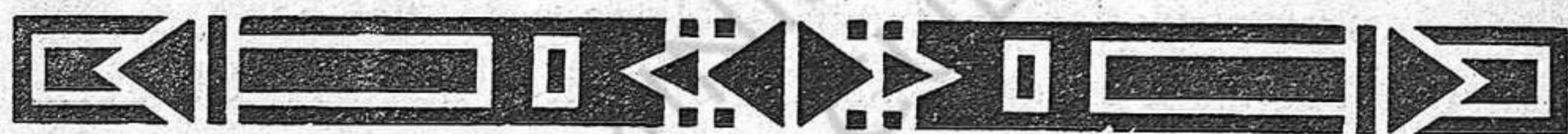
Pi i Margall, 8 Palamós

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació . Especialitat en trajos de totes classes i gustos . Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4

PALAMOS

Chr. Hostmann - Steinberg'sche Farbentabriken

CELLE (ALEMANIA)

FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS

CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

BARCELONA - Aribau, 133 - Teléfono, 428.

Hotel España

Sant Pau, 9 i 11.
Telèfon, 232 A.

Barcelona

200 Habitacions amb aigua
calenta i freda. Gran confort
Calefacció.- Ascensor.- etz.

El preferit de la regió

GRAN RESTAURANT

PENSSIÓ DES DE 15 PESSETES
= COBERTS A SIS PESSETES =

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La més important i de més sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Trànviu, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Cada año

se publica la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière-Riera)

cuidadosamente corregida y aumentada, conteniendo unos

trescientos mil datos y señas

de cuantos se dedican al Comercio, la Industria, Agricultura, Minería, Ganadería, etc., en la extensa y rica Región Catalana

Reseña Geográfica, Histórica y Estadística de cada entidad de población. Producción. Vías de comunicación

Cuatro preciosos mapas

en colores; los más completos que se han publicado

Anunciar en las páginas de la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

es una garantía de seriedad e importancia comercial, y es de una eficacia extraordinaria

Un voluminoso tomo sólidamente encuadernado: 20 pesetas Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A. Sección P. — Calle Consejo de Ciento, 240 — Barcelona

Pianos d'Ocasión

MERINO, propi per estudi, al comptat 250 pessetes, a plaços 290, ptes. lloguer, 5 ptes. cada mes.

LERCH, amb perfecte estat, gran ocasió, al comptat 600 pessetes, a plaços 650, ptes. lloguer 15 ptes. cada mes.

Corominas i Creuat esplèndit, al comptat 1100 a plaços 1300, lloguer 30 ptes. cada mes.

R A Ó:

L L O R É N S

Major, 26

**M E R C E R Í A
P A L A M Ó S**

Benvinguda a l'Orquestra Pau Casals

Palamós es veurà honrat per primera vegada amb la visita de tan famosa com remarcable orquestra, que tan encertadament dirigeix l'eminent mestre En Pau Casals.

El gran conjunt artístic i la justa fama amb que vé precedida farà que tots els palamosins, aimants i admiradors de l'art musical, acudeixin a escoltar el concert que dintre poc—i que tothom sap—tindrà lloc al Teatre Carmen.

La nostra «Associació de Música» inaugura el seu segon curs amb la vinguda d'aquesta orquestra, composta de més de noranta professors; i al iniciar-se aquest nou curs, no cal parlar del triomfal prestigi que obtindrà la nostra Associació.

Una vegada més podrem copçar tot l'encís de les obres grandiosíssimes dels compositors Beethoven, Wagner, Schubert, Mozart, etz., etz., que fervorosament escoltarem com flueixen dels instruments meravellosament tocats pels professors que componen l'orquestra.

Apart, parlem de l'història amb que conta aquesta entitat que arreu del món ha sapigut despertar franc entusiasme i que per tot ha sigut acollida amicalment.

Nosaltres, voldriem ponderar degudament aquesta gran obra de Casals. Siguin suficients aquestes modestes ratlles per homenatjar als visitants. Palamós ja deixarà ben sentat la vàlua i el renom d'aquesta agrupació musical.

Benvinguts sigueu, mestres-professors, a n'aquesta modesta vila. Us acollim fraternalment, companyonament. Volem sentir tot el vostre art! Volem copçar les divines emocions de la vostra música, per experimentar el goig inefable d'uns moments inesborrables...

El Senyoriu del Castell de Vilarromà

III

(Acabament)

En començar la secció de Vall-llobrega cal tenir present que en temps que es feu aquesta recopilació sols hi havia l'esglèsia vella; i que la població que ara hi ha al pla segurament que no existia; car l'esglèsia actual fou feta uns tres sigles després.

Passant a ressenyar els masos que hi havia trobem els següents:

Berenguer Ginesta, que tenia una vinya a Portell de Vinyers per la que dóna tres mitjes quarteres de civada i un feix de palla.

Nicolau Collell, tenia algunes feixes a Canyet, afrontant amb M. de Canyelles.

Berenguer de Vinyals, tenia una feixa a Vinyals.

Ermessinda Pontirona, tenia torres a Cortils.

Elissenda Sureda, tenia terres a Puig d'en Sàbet, a Estanyol, a sa Defensa, a sa Baladreda i un bosc a Coll de St. Mateu.

Pere, fill de P. Blanch Sa Closa, tenia algunes mansates a sa Closa, un bosc a Puig Agudell, una vinya a sa Cabra, terres de bosc a Roques de Griers, a ses Murtreres, un clos i quintanals a Mas d'en Mateu, vinyes i terra inculta a Vilar, un Camp a Portal de Vinyers i a sa Ginestera i algunes insules a ses Illes. (Item. per raó del Castell de Pals, amb la meua dona tinc el mas nomenat Sa Closa en el qual habito, i un bosc a Hort d'en Goday)

Bernat, fill de Guillem Cavallera, tenia un camp a Canyet

Pere, fill de P. Trill tenia la casa seva (Hospicium) en que habita, amb farragenals i casals que són allí vers orient; també tenia el casal o borna nomenat mas d'en P. Ramon, feixes a Corbaies, a Pla de Castell, a Prat Redon a Puig d'Aguilar i vinyes a S'Auleda.

Pere Albi, tenia el mas d'en Albi, una sureda a Montagut, terres a Castell, a Prat Redon, que afronta amb G. de Fitor, un herm a Puig d'en Sàbet, terres a Puig d'Aguilar, a s'Auleda, a Comas i a Prat de Pons.

Pere d'Estany reconeix que fa *Cestella* de vi, una cassa si en fa, i si no, dóna diners d'ous.

Agnès, muller que fou de Pere de Pou, de Vilarnau, tenia vinyes a Altaion.

Guillem Folguet, tenia terres a ses Mates i a Cortils.

Guillem de Anglada, clergue, domer de l'esglèsia de Vall-llobrega, tenia per raó de dit benefici l'*Hospicium* o casa en que habita davant de l'esglèsia de St. Mafeu.

Pere Calvi, de Vall-llobrega, tenia el mas de sa Anglada, i terres a sa Costa, as Collell, a Puig d'Aguilar, a Cortils, un bosc a Montagut i vinyes a Comes del mas Pera i sa Rocaiola.

Guillem Codina i Maria la seva muller, tenien una vinya a sa Cabra i un saió a Prat de Redon.

Guillem Joan de Roca, de Vall-llobrega, tenia una vinya a Pera dels gats.

Berenguer Gafarot, de Vall-llobrega, tenia terres a Cortils, un camp a Corbaies, a Vila de Bosc i a Mas d'en Fels.

Pere sa Concha, de Vall-llobrega, tenia vinyes a Jolivira, a Castell i una feixa a Pla de Castell.

Vingut Bassa, de Vall-llobrega, tenia una vinya a Coll de St. Mateu, a Montagut i a Cortils.

Pere Joan de Roca, de Vall-llobrega, tenia un camp a sa Roca, i un a Canyadell.

Bernat Bassa, de Vall-llobrega, tenia la mansata d'en Domanéch Joan, un camp a sa Closa, una feixa a es Vilar, a ses Planes, un camp a Coll de sa Desfeta, a Prat de Redon, a ses Murtreres, i una vinya a s'Auleda.

Berenguer Ayalrich, de Vall-llobrega, tenia la mansata d'en Ayalrich, una feixa a Prat de Redon, a Castell, i altre mansata d'en Basset en la que habita.

Arnald Vives de Vall-llobrega, tenia camps a Prat de Redon, a Cortils, terra inculta a Canyadell, (Vinyes a) Vinya Bertrana, i una altra a sa Palomera, un camp a Coll de Llobatons que afronta amb M. de Canyelles, una vinya a Coma dels gats i un bosc a Roca Corva que afronta amb Arnald Pelegrí.

Ferrer Gafarot, de Vall-llobrega, tenia terres a Cortils.

Pere Juyana, de Vall-llobrega, tenia un clos de terra que d'antic fou mansata nomenat clos de Montagut, algunes cases seves en les quals habita a ses Portes, amb un trull i quintanals contiguos, una feixa a Puig d'Aguilar la septima part al molí de ses Portes (que és el de Vall-llobrega).

Bernat Palet de Vall-llobrega, tenia un camp a Camps des Vilar, a ses Planes, a Portell de ses Vinyes, una canamera, una feixa a Lortmanys, una a Illes de Prat de Redon, i la meitat d'un celler que és junt al seu mas, un camp a sa Cabra i altre a s'Estañol. (Item, algunes condamines seves a Prat de Redon que té per P. de Hostalrich, militar, i GERALDA la seva muller, i en dóna tres tascas, una per P. de Hostalrich i les dos restants entre el Sr. Bisbe, Grau de Torrent, militar. i Marimon de Palomar).

També tenia una insula sobre el seu mas, una borna a Codolar, i la meitat del molí de ses Portes.

Guillem Robau, de Vall-llobrega, tenia feixes a Cortils, a Font Ariola, i a Carts.

Guillem de Puig de Pedró, de Vall-llobrega, tenia el mas d'en Puig, un camp a Estany, altre a Planes que afronta amb el litoral del mar, vinyes al lloc nomenat Ribot, a Coll de St. Mateu i a s'Auleda.

Guillerma, filla de Maria Melia, de Vall-llobrega, tenia cases seves amb pati al lloc nomenat ses Portes.

Bernat Dalmau, de Vall-llobrega, tenia vinyes i bosc a sa Cabra, a Jolivira, i un camp a Puig Agudell.

Berenguer sa Murtera tenia una vinya a Jolivira.

Pere Martí i Esteve Martí, de Canyelles, de Montràs, tenia un bosc, terres a Llobatons i una feixa a Coma de Sac.

Guillem Ferrer, de Vall-llobrega, tenia una insula junt al seu mas. (Item, reconeix que té tots els beneficis que per raó de la ferreria reb en honor del Sr. Bisbe, i dóna per raó de dita ferreria dos fausones anyals).

Pelegrí de Torrent, de Vall-llobrega, tenia una feixa a Cortils, un camp a Corbaies, altre a Coma de Rotger, un bosc a Canyadell i altre a Roca Corva.

Pere de Puig i Ermessinda la seva muller, tenien cases seves amb pati i hort a ses Portes, una feixa a Prat de Redon, vinyes a s'Auleda, i a Coll de St. Mateu, i un bosc a Puig Agudell.

Guillem Riba, de Vall-llobrega, tenia un camp a ses Femades, altre a Mayol de Fos, a Cortils, a s'Estanyol, una feixa a sa Baladreda, un bosc a Carts, i una vinya amb bosc a Goday.

Miquel, clergue, de Vall-llobrega, tenia una vinya a Montagut i una feixa a Pujada.

Bartomeu Ballester, de Vall-llobrega, tenia el mas seu d'en Ballester, terres a Font Ariola, a Cortils, a Murtreres, a Planes, i bosc a Puig Agudell i a sa Pujada.

Alasia, muller de Pere Llobregat, de Vall-llobrega, tenia feixes a Castell, a Prat de Redon, una vinya a Casal de Mioc, Vinyes a vinya Bertrana, i bosc a Roca Corva.

Berenguera, filla de R. Cavaller i Berenguer són marit tenien una feixa a sa Baladreda, i un bosc a Jolivira.

Berenguera, filla de Guillem Pellipari de Colls, tenia un camp a Prat de Castell, un bosc a Coll de Carts, i terres a Prat de Castell.

Guillerma Ferrera, de Font, Vall-llobrega, tenia un camp a Castell, una feixa a Prat de Redon, a Campariol, a Portal de ses Vinyes, i una costa a s'Auleda, i un bosc a sa Borna.

Pere Ginesta, de Pontiró, de Vall-llobrega, tenia el camp des Collell, altre a Prat de Redon, una feixa a Estanyol, i vinyes a portanal, i a sa Cabra. (Item, tenia set dies o septima part al molí de ses Portes.)

Maria Salrana, i Pere marit seu, de Vall-llobrega, tenia terres a Portell de Vinyés; un camp a Nadalia, i feixes a Prat de Redon, a Campariol, i a Planes.

Pere Ferrer, de Vall-llobrega, tenia un camp a Illes, altre a Cortils, i una vinya a Jolivira.

Pere Mostera, de Vilarromà, tenia el mas dit d'en Mostera, un camp a Font Ariola, altre a Prat Redon, a Castell i una vinya a Montagut.

Andreu Campariol, de Vall-llobrega, tenia el mas dit d'en Campariol, un camp a ses Murtreres, altre a Pla de Castell, altre a Torrentmal i una feixa a Boteric, i vinyes a Roca de Griers i Nadalia.

Ermessinda muller de Pere Medí, de Vall-llobrega, tenia un camp a Nadalia, a Vilar, feixes a Mustres, a Cortils i un bosc a Torrentmal.

Ramon sa Costa, de Vall-llobrega, tenia el mas dit de sa Costa, i dos closos i quintanals, terres a Prat de Redon, a Murtreres, a Canyet, a Castell, a Puig d'en Sàbet, i a Portal de Vinyés. (Item, té sis dies, o la sexta part, i sexta part d'un dia al molí de Castell).

Guillerma Sàbeda, de Vall-llobrega, tenia el mas dit d'en Sàbet, i feixes a Collell, i una vinyola a ses Murtreres.

Pere Pont, de Vall-llobrega, tenia una feixa a Vilar, i una vinya a Montagut.

Pere Esteve, de Vall-llobrega, tenia terres a Roca de Griers i a Jolivira, i camps a Cortils i a Llobatons. (Item, tenia sis dies o sexta part i sexta part de un dia al molí de Castell)

Guillem Martí, de Vall-llobrega, tenia el seu mas amb clos i quintanals, una vinya a s'Auleda i un quadro a Prat Redon. (Item, tenia sis dies o la sexta part de un dia al molí de Castell).

Pere Codolar, de Vall-llobrega, tenia el mas dit d'es Codolar, un camp a Castell, una feixa a Puig d'Aguilar, altre a Campariol i un bosc al mas d'es bosc.

Pere Blanch, fill de Berenguer Blanch de Portes, i GERALDA la seva mare, tenia el mas dit d'en Blanch de Portes, un camp a Cortils, una vinya dita de s'esglèsia, i altres vinyes a Coll de St. Mateu. (Item, té dos dies o dues parts al molí de ses Portes).

Ramon de Puig, de Vall-llobrega, tenia un bosc a Montagut que afronta amb un que en té en honor del Venerable Abat de St. Feliu de Guixols, una costa a Montagut, i una feixa a Campariol.

Guillem de Lortmanys, per Guillem Joan de Vall-llobrega, té el mas dit de Lortmanys, algunes mansates a Lortmanys, una feixa a Boixeric, varies possessions a Puig d'en Estany un quadro terra a Aguilar, i un bosc a Puig Agudell.

Ramona Blanch, de Portes, de Vall-llobrega, tenia un casal a ses Portes i una feixa a Estanyol.

Per abreviar havem suprimit alguns noms corresponents a veïns de Montras que tenien terres pertanyents al senyor de Vilarromà.

Per altre part, la ressenya tampoc podia ésser completa car en el manuscrit hi falten alguns fulls tal vegada prou interessants.

Amb aquesta, doncs, dono per acabada la descripció dels terratinents del senyoriu de Vilarromà en 1315.

LL. BARCELÓ i BOU

Económico Cine

Les rescents reformes de que ha sigut objecte aquest magnífic saló de cinema ens han induït a parlar breument en aquestes pàgines de ço referent a les mateixes.

L'escenari, d'un gust ben modernitzat revela clarament que llur iniciador sab endinsar-se fàcilment en treballs d'aquesta mena. Els plànols han anat a càrrec d'En Joan Reig, el qual personalment ha dirigit l'obra i ha fet que resultés verídicament formosa, cosa que no semblava poguer realitzar-se en un saló de ball com el que antigament era.

La part de fusteria s'és portada a cap per l'ebenista En Miquel Sala, que no desmereix en res amb la part constructiva, abans citada.

Si bé destaca en gust artístic això citat, més es remarca lo referent a pintura en els decorats interiors de l'escenari. La sencillesa en el paisatge, és, per cert, ben digne d'alabança. En Francesc Vidal, aquesta vegada ha deixat ben en relleu la seva fama com a pintor decoratiu. El primer decorat que hem tingut ocasió de veurer-li treballar, és la reproducció d'una vista parcial de la veïna platja de Calella: representa el tan popular passadiç de «Sota les Voltes» que prop del mar li dona una vistositat corprenedora; per fons s'hi oviren «Roques planes» i les grisors morades dels núvols que hi escauen encertadament. S'hi veu el sol en el capvespre, tot rogenic. A un costat embelleixen el paisatge tres pins verdosos, molt ben encertats.

En Vidal hi ha dipositat tot el seu art.

El segon decorat: El bosc, plè d'esbarzers i flors bosquetanes, delicadament interpretades i que el sol les besa acariciant-les.

Completen l'escenari alguns decorats que no hem tingut ocasió d'admirar i que contem no deixaran res d'envejar amb el conjunt.

Ultra els paisatges, hem vist també decorats d'habitacions que revelen el gust artístic del Sr. Vidal.

El teló de boca, compost de dos cortinatges de vellut color d'argila, don al saló tot l'aspecte de teatre modern.

I al acabar, ens cal felicitar a tots els que han contribuït a que al realitzar-se tals reformes es dongués una prova de gust i delicadesa.

Perdonin els llegidors si hem parlat breument en aquesta nostra Revista de coses que molts no considerarien de suprema importància.

Que consti que l'inclinació que sentim per l'art i per les coses palamosines ens ha induït a agafar la ploma.

Orquestra Pau Casals

La fama de la magnífica Orquestra barcelonina que dirigeix l'insigne artista Pau Casals, s'ha imposat definitivament arreu del nostre poble i ha transcendit també a l'extranger, fins al punt d'haver estat, aquesta, una de les comptades institucions simfòniques—la única d'Espanya—que reberen invitació especial per a prendre part en les festes artístiques de la darrera primavera, organitzades a la capital francesa amb motiu de la VIII Olimpíada.

L'Orquestra Pau Casals ha assolit sempre, tant en aquests concerts parisencs com en tots els que ha celebrat a Barcelona i algunes altres poblacions de Catalunya, els èxits més esclatants; havent definitivament conquerit el nom victoriós de gran orquestra europea i la fama pròpia de les més importants agrupacions; renom i fama que li han estat unanimitament atorgats per tots els públics que han assistit a les seves sessions i per tota la crítica musical que han jutjat la seva obra.

L'excursió artística a la capital francesa, que féu aquesta orquestra els dies 23, 24, 25 i 26 de maig de 1924, resultà veritablement triomfal, retornant tant el Mestre com els professors altament satisfets dels èxits i demostracions d'afecte que recolliren en la seva primera sortida a l'extranger, sortida que abastà una transcendental importància, puix el sol fet d'haver estat convidada a realitzar, en les condicions que es féu, la referida excursió és ja prou significatiu, car representa un homenatge prou eloqüent als seus mèrits.

Però el gran triomf que els nostres músics obtingueren a París—triomf que superà totes les esperances—fou un esdeveniment importantíssim, que cal senyalar a l'atenció de tothom, perquè marca un dels moments gloriosos de la nostra activitat musical i deixa escrita una de les més belles pàgines de l'història de l'art català.

“La Vanguardia”, de Barcelona, ressenya aquesta excursió amb els mots que, convenientment extractats, traduïm: «Tres audicions ha donat a París l'Orquestra Pau Casals, dues en el monumental teatre dels Camps Elisis, i l'altra a la superba sala de festes de l'Ajuntament. Un públic nombrosíssim, entre el qual ocupava lloc preponderant l'alta societat parisenca, junt amb les personalitats més culminants de l'art musical, s'apressà a honorar amb la seva presència les dites solemnitats, tributant al mestre i als seus músics contínues i perllongades ovacions, sobretot en les obres més sortints dels programes. I als intermedis, s'omplena l'escena d'eminentes músics i filharmònics entusiastes, els quals expressaven eloqüentment al mestre la bona impressió que els produïa aquella nova Corporació orquestral, malgrat

que la seva audició alternés aquells dies amb altres d'extrangeres, de les més renomades. Repetides vegades li fou manifestat a En Pau Casals que les seves interpretacions simfòniques, fins de les obres més conegudes, constituïen una veritable revelació. En l'audició donada a l'Ajuntament, correspongué Pau Casals als honors que aquest li tributava, executant en el violoncel, acompanyat per l'Orquestra, un Concert de Saint-Saens, amb aquell art inimitable que és la característica del gran concertista català. En aquesta obra s'encarregà, amb gran encert de la direcció de l'Orquestra, el notable mestre francès Paül Paray, qui en l'actualitat, està al davant de la cèlebre Orquestra Lamoreux. Complement dels èxits artístics de la nostra orquestra, foren la recepció pública, al sumptuós "Hôtel de Ville", i la particular, al palau presidencial de l'Elisi. La Corporació municipal de París, amb el seu president al cap, complimentà sobremanera els músics catalans i els obsequià amb un esplèndid "lunch". El mestre Casals, acompanyat del tresorer i secretari de l'Orquestra, Srs. Ferrar Maristany i Pena, ofren invitats a passar al despatx de la presidència municipal, i requerits a inscriure llurs firmes en l'àlbum d'honor, el qual conté les dels personatges més cèlebres que visiten la capital de França. Més alt ha estat encara l'honor d'ésser rebuts pel propi President de la República al seu Palau de l'Elisi. Mr. Millerand atorgà la més cordial acollida al mestre i als seus dos acompanyants, manifestant amb expressives paraules la immensa satisfacció que li causava aquella ocasió de poder tributar al gran Pau Casals la seva admiració personal, junt amb la de tota la França, i els seus gran desitjos de què l'Orquestra Pau Casals repetís amb freqüència les visites a la nació veïna. També fou homenatjada la nostra Orquestra amb palmes i corones, entre les quals sobresortiren la de l'empresari dels Camps Elisis, Mr. Hébertot i la de l'eminent director d'orquestra Serge Koussevitzky, qui, a més, visità personalment els nostres músics per felicitar-los, expressant el notable progrés que observava en l'orquestra, des de que actuà sota la seva batuta als concerts del Liceu. També, entre d'altres, el mestre director de l'Orquestra Simfònica de Nova York, Mr. Damrosch, que es trobava actuant a París, saludà a En Pau Casals i la seva orquestra amb paraules de la més entusiasta admiració».

Tots els periòdics francesos ressenyaren amb mots altament elogiosos aquests importants concerts. Fóra tasca interminable de reproduir totes les crítiques, i per això ens limitarem a traduir els mots amb què el director de la important revista "Le Monde Musical" comentà les indicades sessions, els quals diuen així: «La Revolució de la "Grande Saison" haurà estat l'Orquestra de Casals. L'antiga reputació de l'Opera de Viena, la celebritat del Concertgebouw d'Amsterdam, la consagració dels asos del piano, de la dansa o del cant ens havien meravellat, sense, però, sorprendre'ns. Més per confiats que fossim en el geni d'un Casals, no podiem deixar de dubtar del miracle que s'acaba de complir. En menys de tres anys, i dintre el curt espai de

temps que el passa a Barcelona abans i després de ses llargues tournées de concerts, Casals ha constituït una orquestra que pot rivalitzar amb les primeres del món. No n'hi ha cap que li sigui superior per la cohesió, la unitat i la disciplina. No n'hi ha cap que l'iguali en l'amor que anima els músics per llur mestre i al cap per sos professors. Era precís, perquè Casals pogués obtenir una orquestra amb la qual expressar com ho fa en el violoncel, que la fisonómia a sa imatge, que li encarnés la seva ànima, que fes de cadascun dels músics un altre ell mateix. I per arribar a aquest resultat calgué començar per modificar la mentalitat que de dia en dia penetra en el personal assalariat de les orquestres. Fou precís donar a cadascú el més alt saber professional i obtenir de tots el desinterés artístic dels amateurs. Calia, d'altra part, perquè Casals pogués realitzar aquest miracle, que ell fos sostingut per si mateix, no solament per són geni musical, sinó per l'amor al seu país. Al mateix temps que a la música, ell volia servir Catalunya. Ell ha tingut l'orgull d'auriolar la ciutat de Barcelona d'una corona artística. Tingué de vèncer les resistències dels medis locals, de sacudir la turpitud dels endomits, d'interessar a la seva obra puixances financeres i de lliurar-se, a prop de sos músics, a un fort treball individual. D'aquest contacte diari entre el mestre i els deixebles en nasquè desseguida un afecte recíproc que va permetre de suportar en comú i sens jamai manifestar-se la més lleu lassitud, les llargues i penoses hores de preparació. Barcelona pot vanagloriar-se de posseir una tal orquestra, etz... Una recepció a l'"Hôtel de Ville" completà el triomf dels Camps Elisis, on, com nou Orfeu, Casals ens ha fet viure unes hores inoblidables. A. Mangeot (Monde Musical, maig 1924)».

Com la crítica francesa, la crítica musical barcelonina ha elogiat unànimement l'obra meritíssima d'aquesta Orquestra. Tots els diaris de Barcelona han parlat constantment amb fervorosos elogis de cadascun dels concerts que ha donat l'excel·lent agrupació a la capital catalana.

Aquests concerts han estat també comentats per la premsa estrangera, dedicant-hi preferent atenció, especialment, "Le Monde Musical" de París que els ha ressenyat amb articles meritíssims, signats per sos més reputats col·laboradors; entre els quals escollim a l'atzar el firmat per Francesco von Mendelssohn, aparegut en el número del mes de Novembre de 1923 d'aquella important publicació (quan encara l'Orquestra Pau Casals no havia actuat a París), del qual extractem els principals conceptes:

«No és pas necessari de presentar En Casals als parisencs; el que potser aquests no saben d'una manera suficient és que per a realitzar i expressar la Música que ell posseeix en grau suprem, disposi, ultra de són violoncel, d'un instrument preciós: l'Orquestra Pau Casals.

El mestre va fundar aquesta corporació a Barcelona fa quatre anys, amb els seus propis mitjans artístics i materials i a còpia de sacrificis inaudits i després d'haver hagut de vèncer dificultats enormes i en apariència insupe-

rables, que repercutiren damunt la seva salut. Vingué després el triomf sens precedents.

Es necessari de conèixer l'ambient musical de Barcelona per apreciar en sa justa i plena valor el treball gegantí que ha calgut per arribar a això; per comprendre bé de quina força còsmica ha d'ésser posseït aquest home.

No satisfet pels 25 anys de treball ininterromput i de triomfs, creà ell tot sol, per necessitat de lliurar-se plenament al servei de l'Art—pel qual ell crema un foc sagrat inextingible—una segona realització, una reencarnació mil vegades més complicada de la seva eminent personalitat.

Casals, que tant estima son país, ha dotat sa ciutat d'una orquestra d'evident primer ordre; i això en poc temps, puix que a més de capacitats genials com a director, ha sabut imposar a sos col·laboradors, com a ell mateix, un treball pacient, perseverant, i una severíssima disciplina.

Casals treballa amb els seus músics a la primavera i a la tardor durant 40 dies cada temporada, cinc hores diàries, amb els diumenges inclosos. Es precís haver assistit a aquesta feina. I miracle inversemblant!, aquest treball sembla per tots una joia; hom lamenta que les hores s'escolin tant de pressa.

Estic convençut que no hi ha ni una sola nota, en tota obra presentada en públic, que no hagi estat objecte d'un estudi particular. Cadascun dels 90 professors d'aquesta orquestra és animat del mateix esperit de Casals, tant si interpreta la part de violí, com la de clarinet, de les timbales o de qualsevol altre instrument; tots han après la seva manera de frassejar, la seva exactitud absoluta, la seva justesa, són respecte escrupulosíssim del text.

De primer antuvi hom té la impressió que la personalitat del mestre, que la expressió íntima de la seva ànima, es perd a través del gran aparell de l'orquestra, però desseguida hom es fa perfecte càrrec que, ben altrament, l'Art de Casals - el qual no té ni pot tenir atributs—esdevé, per dir-ho així, eixamplat i magnificat, — si això fos possible.

L'atmòsfera que regnava a la sala durant aquestes magnífiques sessions —les quals he tingut la gran joia de poder oïr íntegrament — era sumament excepcional: una joia creixent anava expandint-se arreu, i cadascun dels oients sentia—n'estic convençut—un profund agraïment per tanta de beutat dispensada».

També el famós pianista Alfred Cortot comentà l'obra admirable de l'Orquestra Pau Casals amb les següents ratlles aparegudes, ja fa molt de temps, en una important revista francesa:

«Voleu les meves impressions sobre els concerts de l'Orquestra Pau Casals a Barcelona? Em serà difícil d'expressar-les sense recórrer a la comparació amb els gloriosos i nobles precedents de Liszt a Weimar, o també amb els primers anys de Bayreuth. I, amb tot, és quelcom diferent. car el gen natural, instintiu, del més gran intèrpret que avui tenim, és prou per a crear al seu entorn una atmòsfera única, al meu entendre, en el conjunt de mani-

festacions musicals d'avui en dia. Per a explicar-ho, vaig a fixar-me més que en la virtuositat d'En Casals com a director d'orquestra (o en l'efecte pel seu gest sobre el públic), en el domini prodigiós que exerceix sobre la seva orquestra, en la qualitat moral, per dir-ho així, amb que ha sabut enriquir-la per la sola força persuassiva, irresistible, d'una comprensió miraculosament musical.

Podrem comprendre fins a quin punt exerceix aquesta suggestió sobre els següents fets, dels quals he estat testimoni en el transcurs de mitja dotzena d'assaigs.

Els vuitanta i tants remarcables professors a sou que componen aquesta orquestra (els quals, per consegüent, es troben sotmesos a les mateixes imperioses necessitats de l'existència que els seus companys d'art dels altres països) podrien com aquests, reclamar prerrogatives sindicals, modificacions de tarifes i limitació de les hores de treball, semblen haver oblidat del tot, sots l'imperi convincent d'aquest nou Orfeu, totes llurs reivindicacions corporatives.

Jo els he vist demanar assaigs més llargs, o més sovint, sense pretenir estipendis suplementaris. He pogut constatar, al final de llargues sessions de treball, com, en lloc d'afanyar-se a encendre la cigarreta, o correr cap al cinema remunerador, la major part d'aquells s'estrenyien entorn del mestre, frissosos d'obtenir qualques lliçons suplementàries sobre certs detalls d'expressió o de tècnica de l'obra que estaven assajant; els he vist asseure's a la sala, quan no eren menester a l'orquestra, per a no perdre l'assaig d'obres en les quals no hi tenien part, com gelosos de no perdre les observacions que poguessin enriquir llur comprensió musical; i també comentar apassionadament l'obra executada, fruit de les seves belleses, quan aquesta ja els és familiar, o bé fer esforços per a capir-les, en cas contrari; en una paraula, mostrar-se a cada moment desitjosos de fer-se dignes de l'enlairat ideal que els ha fet albirar el mestre director».

Bon vent i barca nova

(Continuació)

En voleu de catifet i de comentaris? El llençament del jove ric demostrava, sens dubte, que estava profundament enamorat, i que les noces foren certes. No hi havia desproporció d'edat per quant el ric hom comptava només 23 anys i la molt venturosa i graciosa donzelleta, 14. Marcava's el destí de la poncella sens parió amb una diafanitat que ningú no hi contrastà parer ni pressentiments. Fins els comentaris concordaven en que el prometatge es pactaria ràpidament, puix en la cara enamorada del minyó es pintava la temor de que altre hom pogués ésser poseïdor de la més perfecta bellesa de la Costa Brava.

De retorn del sarau, el mestre d'aixa sotjà dissimuladament si en els visatges de les filles grans hi apuntaca l'enveja o la malavolença. Va descobrir-hi un tint de melangia que el féu sofrir.

Aqueixa melangia va fondre's en l'esplai aborbollat. Les damiselles, agençades de blanc, en rondaren la qui de cotó anava vestida, i l'assediaren a interrogacions.

—Què ja't via mirat alguna vegada?

—Què t'ha dit?

—Te s'ha declarat?

La mare volgué llevar l'agror de l'escena.

—Ha d'ésser un xic liró aquest jovenot que es dediqui a sa mainada.

Protestà vivament del concepte la menuda, mentre el pare, content de que enveja no esclatés, sentencià:

—Treu-ho des car i posa-ho a sa pena, tot queda a s'entena.

Als pocs dies, Na Gràcia es tallà els cabells a la romana i es deixà caure en els polsos una metxa estarrufada, i es partí una clenxa al bell mig de la cabellera. En la mutació d'abillament guanyà encara en formosura: tant, que de res no serviren les objeccions dels pares de l'enamorat; i el prometatge es féu amb repic de campaneria festosa.

Als dos anys, l'agraciada amb riques esposalles passava a ésser mestressa d'un immens casal i a iniciar-se amb exquisida habilitat a la vida senyorívola.

Mentrestant, les quatre germanes, respirant la benestança de llur renyoc, anaren acumulant desenganys i desil·lusions. Prou s'ostentaven en més danses i passejos; cap d'elles no fou mirada amorosament.

El cap de família en sofri, molt més que no les donzelles. Altra volta el punyia el record de no voler adorar en la naixença de la menuda, la vida de la qual havia portat una gran fortuna a la llar.

Tot d'una digué En Bartomeu:

—Prepareu-se que vui anar a viure a Sant Feliu de Guixols. M'ha estat dit que allí hi manca un bon mestre d'aixa; i res, vaja, que tinc desig de canviar un xic. La vida és massa igual.

Com bé esperava el forjador, al jovent li caigué en el cor el canvi com una ruixada en terra erma i rostida.

Arribaren a Sant Feliu de Guixols a l'època d'or de la indústria suro-tape-ra. El xampany, signe de luxe, era una beguda gairebé corrent entre els fel·ços suraires i tapers.

Les quatre fadrines feren sa aparició entre el jovent; i, certes, com qui llença hams en mar i a la primera escada aja un peix, només calgué presentar-se el floró xamós perquè un fabricantet humil, però que també tenia en ses caves paneres de xampany, parlés de lligar sa vida a una de les hereves del bon Bartomeu.

Quan la nova a aquest arribà, sentí en son cor els trucs d'emoció iguals als que experimentava en l'engoixosa espera de si neixeria varó o fembra.

—Quina és l'escollida?

O dissort! Fou la penúltima, anomenada Estrella, la imatge de sa germana Gràcia, excepció feta del nas arremangat. Era de bon dir que si l'amador hagués vist el nas perfet, potser no s'hauria compromés, o al menys, no se fóra envanit tant de la boniquesa de sa estimada.

Però el nas arremangat ja era admès, i En Bartomeu, rialler, se fregava les mans de satisfacció.

Un any només en la ciutat del formós passeig i de la bella ermita de Sant Telm; com pescaire qui prova altres aigües tonà a aixecar la dreçana l'amorós pare, i a Roses s'és dit.

De feina no havia de mancarn-'hi enlloc. Sentia goig de resseguir la Costa Brava, i onsevulla que anés, enlloc el feria l'enyorança perquè, realment, no es movia de les belleses, essència i perfum de sa vida. Per tot arreu, tranquiles cales i sorrals delitosos. En la gran immensitat de la badia emporitana, trobava un xic enyor la verdor dels pins; són esperit, però, es satisfia de l'amplada vastíssima i lluminosa del cel i de la mar.

A Roses deixà la tercera filla emmaridada amb un home, ver comerciant, perquè arrencava utilitats de tots els productes amb que es pugui negociar en la vila marinera.

Allí si que les dugues filles grans sofriren crisis neuròtiques, en veure's relegades a l'oblit i potser forçades a una eterna solteria, mentre que les tres germanes casades disfrutaven d'una vida honrosa i delectable.

De retorn d'una festa de joventut va trobar-les el mestre d'aixa abandonades a un plor histèric, que no sols feia pena sino por.

(Continuarà)

Crònica local

Pot donar-se per acabada la temporada estiuenca. A mida que els dies transcorren es nota que passeigs i carrers resten més deserts. Vingué de sobte una forta tramuntanada que feu sortir alguns abrics i esbandí els asi-duus concurrents a la platja d'on han gairabé desaparegut totes les cases.

Una nota ben simpàtica és la visita que ens feu l'Orfeó de Celrà. Al mig dia, després d'ésser obsequiats amb una llassada de l'Ajuntament amb fina dedicatòria, cantà davant de la Casa del Poble, un himne a la seva bandera, «Sota de l'Om» i «La donzella de la Costa» siguent totes les peces religiosament escoltades i aplaudides per la gran gentada que en el carrer Major es reuní. Per la tarda del mateix jorn anaren a les societats recreatives on cantaren algunes peces del seu repertori. Arreu, fou premiat amb xordorosos aplaudiments el treball acurat i perfecte de tots els cantors. Els aimants del bell cant no pogueren menys de recordar aquells dies venturosos que disfrutàrem tots amb les audicions del nostre benamat Orfeó Ocellada. L'Orfeó de Celrà ens desvetllà del ensopiment i val a dir que gaudirem al contemplar la rotllana de les gentils orfeonistes celranenques que a ben segur marxaren satisfetes després de saturar-se de les belleses de nostra vila.

Ha sortit a llum a Barcelona, una nova publicació titulada «Bells Ideals» per cert molt acertada.

En reunions celebrades darrerament per la Cooperativa «La Equitativa» foren acceptades les dimissions del membres de la Junta Directiva i passaren a elegir nova Junta, quedant nombrats els següents: Ermengol Ragolta, Francesc Forment, Fermí Brugué, Artur Casanovas, Enric Pallí, Samuel Casanovas, Francesc Buxeda i Adolf Escofet.

Poden donar-se ja per acabades les audicions de Sardanes que gairebé diàriament es celebraven. Ara es veuran força animats els balls de Societat i és d'esperar que la vinent temporada d'hivern es destacarà de les anteriors oferint-nos major nombre de diversions.

A «La Palma» s'han instal·lat uns aparadors amb belles fotografies de Palamós i contorns, artísticament buscades per el fotògraf Sant Feliuenc Sr. Mur.

Al Cine Econòmic, reprisen la monumental pel·lícula «El geperut de nostra Dona de París» amb acompanyament de música adequada, cant, orga, campanes, pandaretes, etz. Obtingué un fort èxit. El Saló d'aquest cinema ofereix ja un bell aspecte després del cúmul de reformes que s'hi han fet. Finalment, amb l'instal·lació de l'escenari i llurs decorats, deguts a la mà del pintor F. Vidal, s'ha donat un pas molt gran en la elegantització del antic Saló de ball.

La persistent continuació de la vaga que per altra part no sembla entreveure cap solució, fa que molts vaguistes hagin marxat a veremes al Rosselló i d'altres s'hagin escampat per la regió en recerca de treball.

A pesar d'aver-se celebrat moltes reunions entre patrons i obrers i haver interposat la seva influència el delegat regi de Treball no s'ha pogut arribar a un acord. Ho lamentem.

A l'edat de 72 anys morí en Martí Viñoles i Miró, pare de Mossèn Pere, coadjutor d'aquesta parròquia. Nostra condolença.

En dia de tempesta, un llamp causà desperfectes en l'Església de la veïna vila de St. Antoni de Calonge.

En la nostra Parroquial Església, celebren l'Octavari dedicat al Sagrat Cor de Jesús predicant el Rnt. P. Pius d'Igualada que esdevingué eloquentíssim tots els dies.

El tren de Palamós a Girona topà amb un carro prop de l'estació de Palamós quedant el cavall mal ferit. Per sort no ocasionà desgràcies personals.

Uns dies mes tard, el mateix lloc aproximadament va ésser teatre d'un accident semblant. Seria bó de prendre mides de previsió contra aitals desgràcies.

Són dignes de mencionar les reformes suara efectuades en alguns carrers de la vila. El Passeig Castelar, una volta termenades aquelles oferirà un bell aspecte.

S'ha suprimit la meitat de l'iluminació en el Passeig Marítim.

El Sr. Caberol, Capità de la Marina mercant de la veïna França cada volta que passa per davant de Palamós comanant l'esplèndid vapor trasatlàntic «*Alsina*», ens obsequia amb tres pltades de saludo de nostrant que no s'ha oblidat dels dies que passà en aquesta vila a conseqüència del torpillejament del *Provencs* de quin vapor n'era aleshores capità.

Donem les més sinceres gràcies per els saludos i en nom de Palamós els hi retornem.

El cloquer de la vila donà un bon ensurt a bon nombre de palamosins, un dels dies passats. Eren les onze de la nit quan es posà a tocar molt seguidament la campana grossa de les hores Com que feu l'efecte de que es cridava a sometent, foren molts els que, alarmats corregueren a informar-se del succeït. Fou degut l'incident a haver-se escorregut la corda del rellotge, cosa gens d'estranyar, donada la seva antiguetat. S'hauria de procurar per tots els mitjans possibles, al seu arranament.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes de Setembre de 1925

1, vapor Fenchurch, anglès; 2, vel. Providencia; 3, vap. Castelar; 4, vel. Venezia Bella, italià; 5, vel. Lola Puigmal; 6, vel. Splendore, italià; 7, vel. Providencia; 8, vel. Giorgia; 9, vel. 2.º Serval; 10, vap. Albuera, anglès; 11, vap. Japis; 12, vap. Valprato, italià; 13, vap. Vilafranca; 14, vap. Kate, grec; 15, vap. Cabo S. Sebastián; 16, vap. Colón, anglès; 17, vel. Providencia; 18, vap. Cardonia, nort-americà; 19, vap. Bankdale, anglès; 20, vel. Ramona; 21, vap. Mar Adriàtico; 22, vel. San Sebastian; 23, vel. Hellen, noruec; 24, vap. Cabo Nao; 25, vel. Elena M., italià; 26, vel. María Rosa; 27, vap. Montsant; 28, vel. Providencia; 29, vel. Miguel; 30, vel. 2.ª Carmencita.—Total, 30.

Registre Civil

Mes de Setembre

Naixements: Montserrat Pons Novell, Riera Bassols, Figueres Girbau.—Total 3.

Defuncions: M.ª Jacobina de la Paz Soler de 86 anys, Martí Viñoles Miró de 72 anys.—Total 2.

Matrimonis: Joan Albertí Cunill amb Juliana Brugat Lagresa.—Total 1.

FRANCISCO SATORRA

LLOGUERS D'EMBALATS, ALFOMBRES I CORTINES.
INSTAL·LACIONS DE LLUM I FORÇA :: DEPOSITARI EXCLUSIU
LÀMPARA LLEGÍTIMA TUNGSRAM (BUDAPEST) 1/2 VAT.

Carrer Major, 16 == **PALAMÓS**

Cuina Económica - Bon estat

de conservació - ES VEN

CUINA, 70 cm. llarg; 55 cm. ample; 38 alt. - FORN, 48 cm. llarg; 30 ample.
Es donarà per 120 ptes.

Raó: Major, 26 - Merceria - Palamós

ANÍS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU·LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Magatzem general d'Edicions i accessoris musicals

Especialitat en Violins antics i artístics . Lloguer de Pianos i altres instruments . Pressupostos per edició i administració de Produccions d'Art. Cordes CÉFALO, de fabricació especial per aquesta Casa.

Magí González Carrer de l' Hospital, 97, 1.er
— Barcelona

REGISTRADA

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

*Cordones :: Correas :: Cables y otros
Artículos de Cuero*

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soterias

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMÓN SOTERAS

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2

(Entre Aribau i Universitat)

Disponible

Calle San Vicente

Número 199

2º. interior

VALENCIA

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i café TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AGUA DE MAR I DOLÇA

GARATGE

TELEFON, 35

CASANOVAS

SASTRE

Ex-tallador d'importants cases de Barcelona - Trajos última creació
Gabardines - Impermeables - Especialitat en trajos d'etiqueta i uniformes
civils i militars.

Palamós

Companyia General de Comerç, S. A

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerbere, Irún i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Adroher Germans

Telèfon, 212. Apartat, 18

Telèfon interurbà, 3.

==== GIRONA ====

maquinària elèctrica.

material elèctric

Sastreria de Josep Viñas

Grans existències, dibuix i color alta novetat - Preus mòdics.

Carrer Cervantes, 5 (carretera)

PALAMÓS

TALLER DE LLAUNERIA I LAMPISTERIA

Col·locació de canyeres per aigua i gas . Cristalls . Instal·lacions i

MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP FORASTER. Aixampli, 11. Palamós

Miquel Sala. Palamós

Taller de Fusteria Mecànica -
Representant de la gran Companyia
de Segurs «La Unió i El Fénix Es-
panyol — Ademés contracta segurs
d'incendis, vida, accidents, enfer-
metats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

PERE COLL-Palamós

Taller de Fusteria i Ebanisteria
Magatzem de Mobles de tota
mena . Es fan tota classe de tre-
balls d'encàrrec.

Notaries, 16 i 17

CALDERERIA I SOLDADURA AUTÒGENA

Construcció i reparació de calderes de coure i ferro - Instal·lació de tubos per
aigua, vapor i demás usos - Especialitat en soldaduras d'alumini, bronze,
ferro colat i estany-Instal·lacions i reparacions completes de cuines econòm-
iques, waters i lavabos, etz., etz.

Ramón Pagés - Passeig Castelar, 23 - Palamós

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
:: TELÈFON 190 A :: **BARCELONA** St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de Sant Pere, 7, entressol-Barcelona

Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTORIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

**Maquinària
i Articles**
PER A LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a impremtes, Enquadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve - Barcelona